

РЕШЕНИЕ

№ 811

гр. София, 07.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 15.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **8062** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.68л от Закон за защита на потребителите /ЗЗП/.

Производството е образувано по жалба от „Билла България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], представлявано от управителите В. Д. С. и В. Ш., чрез пълномощника юрк. К., срещу Заповед № 510/16.05.2023 г., издадена от председателя на Комисия за защита на потребителите /КЗП/, с която на дружеството е забранено при упражняване на своята дейност да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика, а именно дружеството да предоставя невярна и подвеждаща информация относно съдържанието на белтък в протеинов бар „Chocolate Brownie“, предлаган за продажба в магазин „Б.“, находящ се в [населено място], [улица], в нарушение на чл. 68д, ал. 1, пр. 1, във вр. с чл. 68г, ал. 4, във вр. с чл. 68в от ЗЗП.

Наведените основания за оспорване са за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправните норми и несъответствие с целта на закона- чл.146, т.3 т.4 и т.5 АПК. Твърдените съществени нарушения на административно-производствените правила са аргументирани с доводи, че в административното производство по издаване на обжалваната заповед административният орган не е изпълнил задължението си по чл. 26 от АПК да уведоми заинтересованото лице – „Билла България“ ЕООД за образуваното административно производство, приключило с издаване на процесната

заповед, с което е ограничено правото му на защита. В заповедта не били посочени датата и мястото на извършване на нарушението, което представлявало съществен порок в издадения административен акт. Сочил, че „Билла България“ ЕООД не произвежда протеинови барчета с търговска марка В. W., не ги етикетира и съответно няма задължение да оповестява информацията относно хранителните и вкусовите качества на продаваната стока. Дружеството, което носи отговорност за пакуването и етикетването на стоките, както и за тяхното доставяне, е Б. У. Г. ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Позицията се на Регламент № 1169/2011 на Европейския Парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. за предоставянето на информация за храните на потребителите и на Наредба за предоставянето на информация на потребителите за храните относно отговорния субект за правилното, точно и вярно отразяване на съдържанието на хранителния продукт. Оспорва компетентността на органа, издал процесната заповед. Аргументира неточности, непълноти и неизследвани от административния орган твърдения в заповедта. Твърди още, че приложената ПАМ е преустановителна, но не и превантивна, поради това че ответникът нито твърди, нито е приложил доказателства за опасност от извършване на правонарушение. Излага съображения за нарушаване на принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК. Моли за отмяна на оспорената заповед. Заявява искане за присъждане на разноски.

С писмения отговор по жалбата, инкорпориран в съпр.писто по изпращане на преписката, ответникът чрез процесуалния си представител-юрк. А. оспорва основателността на жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, както и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. При условията на евентуалност, ако съдът намери жалбата за основателна, прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение. Счита, че оспорената заповед е постановена от компетентен орган при спазване на правилата, разписани в АПК. Не са допуснати процесуални нарушения при постановяването ѝ. Посочва, че с издаването на процесната заповед се цели да се достигне до превантивна защита на по-важни обществени отношения, регулирани със ЗЗП, а именно потребителите да не бъдат обект на нелоялна търговска практика от страна на търговеца.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, жалбоподателят не изпраща представител.

Ответната страна, председателят на КЗП, в съдебно заседание се представлява от процесуалния представител юрк. Й., който моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана. Подробни аргументи излага в представеното по делото становище.

Административен съд София- град, след като обсъди релеванните с жалбата основания и доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Във връзка с постъпила жалба от потребител, с вх. Ц-03-3763/06.04.2023 г. по описа на КЗП, в която са изложени твърдения, че след консумация на протеинови блокчета с търговска марка В. W., изпитва стомашен дискомфорт и неразположение, на 12.04.2023 г. е извършена проверка в магазин Б., в [населено място], [улица], стопанисван от „Билла България“ ЕООД.

За извършената проверка е съставен Констативен протокол /КП/ № К-2702745/12.04.2023 г., връчен на представител на дружеството, в който е отразено,

че е установено предлагане за продажба на следните видове и количества протеинови барчета с търговска марка В. W. както следва: В. W. протеинов бар двоен шоколад (D. Chocolate) А. 60 гр. (2x30гр) с обявена цена 3.59 лв. - 20 опаковки; В. W. протеинов бар Шоколадово брауни (Chocolate Brownie) Slim, 50 гр. с обявена цена 3.99 лв. - 20 опаковки.

За целите на проверката от гореописаните видове протеинови барчета В. W. са закупени по 10 опаковка - общо 20 опаковки.

В хода на проверката са направени изследвания в независима и акредитирана лаборатория за изпитване „Алименти - О." при „Ди Енд Ви Консулт" ООД по отношение на информацията за количественото съдържание на белтък в протеинов бар „Chocolate Brownie". За резултатите от изследването е съставен Протокол за лабораторно изпитване № 21217/24.04.2023 г., отразяващ резултатите от извършеното изпитване на следната проба: протеинов бар Chocolate Brownie. В т. 4 от протокола е отразено, че е извършена проверка на 10 бр. от продукта, като всеки е с тегло 0.050 кг. В т. 8 от протокола на лабораторията са отразени в табличен вид резултатите от изпитването на протеиновото барче, касаещи компонентите, измежду които и съдържанието на белтък в т. 8.2, в която е отразено 42.72 гр. съдържание на белтък от общата на маса на продукта съгласно стандарти/валидирани методи на БДС ISO 1871:2014.

За извършената проверка, главният директор на главна дирекция „Контрол на пазара“ е изготвил Докладна записка с изх. № Ц-01-157/28.04.2023 г. до КЗП, относно произнасяне по раздел „Нелоялни търговски практики“ от ЗЗП, в който е отразено изложеното по-горе. Допълнително е посочено в докладната записка, че търговецът „Билла България" ЕООД, с ЕИК[ЕИК], предоставя невярна и подвеждаща информация за съдържанието на протеинов бар „Chocolate Brownie“, предлаган за продажба в магазин „Б.“, находящ се в [населено място], [улица], по смисъла на чл. 68д, ал. 1, предл. 1, а именно: Търговска практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща или когато по някакъв начин, включително чрез цялостното и представяне, заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на търговската практика. Прието е, че протеиновите барчета се използват главно от физически активни хора, професионални спортисти или любители на спорта. За да изгради мускули, човешкото тяло се нуждае от протеин, предвид което тази група от хора консумира продукти с високо съдържание на белтък и ниско съдържание на захари и въглехидрати. Посочено е още, че относно качеството на протеиновите барчета няма предвидени нормативно установени стандарти, поради което при преценката за това дали да закупи този вид стока, потребителят взема предвид информацията, която получава относно съдържанието на продукта и посочените там показатели на гърба на опаковката или на място в търговския обект. В тази връзка е изключително важно за хората, които купуват продукти от този вид е да получат вярна, точна и адекватна информация относно съдържанието на продукта, който купуват. Посочено е също така, че след направените изследвания в независима и акредитирана лаборатория, се установи, че информацията за количественото съдържание на протеин в протеинов бар „Chocolate Brownie" е невярна. На етикета на протеинов бар "Chocolate Brownie" е указано, че съдържанието на белтък е в размер на 50 гр., а след направеното изследване безспорно се установява, че реалната стойност

на съдържащия се белтък в продукта е в размер на 42,72 гр. В заключение е посочено, че представена по този начин, информацията относно съдържанието на белтък в предлагания за продажба протеинов бар „Chocolate Brownie" в магазин „Б.", находящ се в [населено място], [улица], въвежда или би могла да въведе в заблуждение средния потребител и води до вземането на търговско решение, което средният потребител не би взел без използването на тази търговска практика.

Докладната записка е разгледана в т. 23 на заседание на КЗП, проведено на 04.05.2023 г., за което е съставен протокол № 17. На заседанието е взето решение, обективизирано в т. 23.1 от Протокол № 17/04.05.2023 г., като е прието, че „Билла България“ ЕООД, предоставя невярна и подвеждаща информация за съдържанието на протеинов бар "Chocolate Brownie" предлаган за продажба в магазин „Б.", находящ се в [населено място], ул. „Makedoniq" № 2, по смисъла на чл. 68д, ал. 1 предл. 1, а именно: Търговска практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща или когато по някакъв начин, включително чрез цялостното ѝ представяне, заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика.

Към решението е налице особено мнение от един от членовете, който е гласувал въздържал се, тъй като е счел, че е необходимо да се върне докладната записка за събиране на допълнителни доказателства, а именно: да се изискат от търговеца документи за съответствие, които е представил производителя. Според него, нарушителят не е търговецът „Б. България“, а производителят, който носи отговорността за несъответствието в съдържанието на въглехидрати, захари и хранителни влакнини в протеиновия бар.

След вземане на решение по т. 23 от Протокол № 17/04.05.2023 г. от заседание на КЗП с два гласа „за“ и един „въздържал се“, е издадена Заповед № 510/16.05.2023 г. на председателя на КЗП, с която е забранено на „Билла България“ ЕООД, при упражняване на своята дейност да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика, а именно: „Билла България“ ЕООД да предоставя невярна и подвеждаща информация относно съдържанието на белтък в протеинов бар „Chocolate Brownie“, предлаган за продажба в магазин „Б.“, находящ се в [населено място], [улица], в нарушение на чл. 68д, ал. 1, пр. 1, във вр. с чл. 68г, ал. 4, във вр. с чл. 68в от ЗЗП. Изложени са подробни мотиви за взетото решение, припокриващи се с тези, изложени в КП и решението на КЗП.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обуславя следните правни изводи:

Преценката за допустимост на жалбата е осъществена с определението от з.з. на 18.09.2023 г. за насрочване на делото в открито заседание и не е налице изменение на обстоятелствата, което да налага повтарянето ѝ от съда.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореният акт е издаден от компетентния по чл.68л, ал.1 ЗЗП орган-председателя на КЗП. В този смисъл не се констатира порок на заповедта по чл.146, т.1 от АПК.

Заповедта е издадена в писмена форма и съдържа нормативно установените в чл.59, ал.2 от АПК реквизити, доколкото в ЗЗП липсват специални изисквания. Посочена е правната квалификация, фактическите основания за издаването ѝ, както и доказателствата въз основа на които са същите са приети за установени. Не се

констатира порок във формата по см. на чл. 146, т. 2 от АПК, който да обуславя отмяна на акта.

Не е допуснато и твърдяното съществено нарушение на административно-производствените правила. Производството е образувано след извършването на проверка по повод подадена в КЗП жалба. За извършените действия по проверката е съставен нарочен протокол, в който са описани установените факти от проверяващите. Протоколът е връчен надлежно на дружеството, като по този начин жалбоподателят е бил запознат със започналото административно производство. В тази връзка са неоснователни твърденията в жалбата за нарушено право на защита, тъй като на дружеството е дадена възможност да се запознае с установеното от извършената проверка. След анализ на събраните от органа доказателства е изготвена докладна записка, която е разгледана на заседание на КЗП, на което е взето решение. След това е постановена оспорената заповед, която е връчена на представител на жалбоподателя. Действително жалбоподателят не е бил уведомен за образуването на административно производство по издаването на заповедта, но това не съставлява съществено процесуално нарушение, обуславящо отмяната само на това основание-липса на уведомление по чл.26, ал.1 АПК.

Оспорената заповед съдържа фактите от извършената проверка и решението на КЗП, които са отразени и в оспорваната заповед. Въз основа на цялата административна преписка може да се проследи хронологията на установяване на фактите. Направен е и анализ на нарушението, като е отразено по какъв начин, според органа, дружеството е нарушило разпоредбите на ЗЗП и кое поведение е възприето като възможност за заблуда на потребителите. В случай, че жалбоподателят не се е запознал с всички събрани доказателства, това процесуално право той е могъл да упражни в пълен обем в съдебния процес, като оспори писмените доказателства или представи нови такива. Чрез упражненото право на жалба в съдебното производство оспорващият има възможност да реализира правата си пълноценно и без никакви ограничения, което е и направил в случая.

С оглед на изложеното съдът прие, че при издаването на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да мотивират нейната отмяна на това основание. Релевантните по случая факти са установени правилно и не е допуснато нарушение, ограничаващо правото на участие на жалбоподателя в производството по издаване на оспорената заповед.

Спорът между страните се концентрира до приложението на нормите на материалния закон - чл.146, т.4 от АПК.

За разрешаването му съдът излага следното:

С оспорената заповед, на основание чл.68д, ал.1, предл.1-во, вр. чл.68г, ал.4 ЗЗП, е приложена преустановителна принудителна административна мярка /ПАМ/, чиято цел е да осуети продължаването на започнало правонарушение. ПАМ са форма на изпълнителна дейност, чрез която се дава легален израз на държавната принуда, упражнявана в предвидените от закона случаи. По своята правна същност те са актове на държавно управление от категорията на индивидуалните административни актове и следва да бъдат подчинени на принципа на законност, както по отношение на издаването им, така и по отношение на изпълнението им.

Легалното определение на понятието „търговска практика“ се съдържа в § 13, т.23 от ДР на ЗЗП- всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към

потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите.

Съгласно чл.68д, ал.1 ЗЗП търговската практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща или, когато по някакъв начин, включително чрез цялостното ѝ представяне, заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, дори и ако представената информация е фактически точна относно някои от обстоятелствата, посочени в ал. 2 и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика.

Според дефиницията на § 13, т.31 от ДР на ЗЗП - „търговско решение“ е всяко решение, взето от потребител за това дали да закупи стока или услуга, за начините и условията за нейното закупуване, дали да извърши цялостно или частично плащане, дали да задържи стоката, или да се разпорежи с нея, да упражни правата си, предвидени в договора по отношение на стоката или услугата, независимо от това, дали потребителят решава да предприеме действие или не.

Съгласно т.18 от Преамбюла на Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар, средният потребител е сравнително добре информиран и сравнително наблюдателен и предпазлив, като отчита обществените, културни и лингвистични фактори, както се тълкуват от Съда на Европейските общности. Следва да се добави и че „съгласно съображение 18 от Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребителите на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директива 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета (Директива 2005/29), чиито разпоредби националният закон транспонира, „критерият за „средния потребител“ не е статистически, а националните съдилища и административни власти трябва да използват своята собствена преценка, за да определят типичната реакция на средния потребител в конкретен случай“ (Решение № 1799 от 16.02.2023г. по адм. дело № 6491/2022 г., VII отд. на ВАС).

Оспорената заповед е издадена за нарушение на чл.68в, вр. чл.68г, ал.4 вр. чл. 68д, ал.1, пр.1 (търговска практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща) от ЗЗП. За да е изпълнен фактическият състав е необходимо лицето да е търговец по смисъла на § 13, т.2 от ЗЗП; да е налице търговска практика по смисъла на § 13, т.23 от ЗЗП; предлаганата на потребителя информация да е невярна; тази практика да е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което без нея средният потребител не би взел. Сред основните характеристики на стоката или услугата (чл. 68д, ал. 2, т. 2 от ЗЗП) са състав, начин и дата на производство, годност за употреба, количество, спецификация, резултатите, които могат да се очакват от нейната употреба и други. Съставът на стоката, особено на хранителни продукти, е основна характеристика по отношение на която законодателят е преценил, че не следва да се упражняват нелоялни търговски практики и способности за продажба.

Жалбоподателят „БИЛЛА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, осъществява търговска дейност изразяваща се в продажба на дребно на стоки във верига магазини Б.. Сред предлаганите от веригата хранителни продукти е и протеиново блокче В. W. бар шоколадово брауни /Chocolate Brownie/ с хранителни стойности на 100 гр. /Per 100g/, както следва: Въглехидрати 29 g, от които захари 1,5 g, В. 1.3g, Белтъци 50 g, С. 0.51 g.

Съдържанието на белтъци и захари са сред основните характеристики на конкретната стока по смисъла на чл. 68д, ал. 2, т. 2 от ЗЗП. В оспорваната заповед е наложена ПАМ за упражняване на нелоялна практика, изразяваща се в представяне на невярна информация за съдържанието по посочените показатели, поради разминаване на констатираните стойности съгласно протокол за изпитване № 21217/24.04.2023г. на Лаборатория „Алименти омнилаб“. Такъв вид търговска практика може да повлияе за вземането на търговско решение от средния потребител и икономическия му избор би могъл да бъде друг без използването ѝ, тъй като променя или е в състояние да повлияе съществено върху неговото поведение. В нормата на § 13, т. 25 от ДР на ЗЗП е посочено, че „съществено изменение на икономическото поведение на потребителите“ е използването на търговска практика, която намалява значително способността на потребителя да вземе информирано решение, което води до вземане на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на тази търговска практика. Въвеждайки потребителя в заблуждение относно съдържанието на белтъчини, чрез невярно посочване на по-висока стойност, както се твърди в оспорваната заповед, търговецът влияе върху търговското му решение да закупи именно тази стока и то конкретно от него. Разпоредбите на ЗЗП в частта „Нелоялни търговски практики“ имат за цел да осигурят защита на потребителите срещу нелоялни търговски практики преди, по време на и след отправяне на предложение и/или сключване на договор за продажба на стоки или предоставяне на услуги.

В случая обаче неправилно са интерпретирани фактите, установени в хода на административното производство.

Няма спор между страните, че жалбоподателят предлага за продажба протеиново блокче В. W. шоколадово брауни /Chocolate Brownie/. Така представените на етикета на стоката хранителни стойности отговарят на нормативните изисквания относно етикетването на хранителните продукти съдържащи се в Регламент (ЕС) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година за предоставянето на информация за храните на потребителите, за изменение на регламенти (ЕО) № 1924/2006 и (ЕО) № 1925/2006 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 87/250/ЕИО на Комисията, Директива 90/496/ЕИО на Съвета, Директива 1999/10/ЕО на Комисията, Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, Директиви 2002/67/ЕО и 2008/5/ЕО на Комисията и на Регламент (ЕО) № 608/2004 на Комисията (наричан по-долу само „Регламент (ЕС) № 1169/2011“, „Регламента“). Съгласно чл. 30, § 1, б. „б“ от Регламента задължителното обявяване на хранителната стойност включва енергийната стойност, количества мазнини, наситени мастни киселини, въглехидрати, захари, белтък и сол, а в чл. 32, § 2 изрично е посочено, че енергийната стойност и количеството на хранителните вещества се изразяват чрез

количество в 100 g или в 100 ml.

Видно от представения по делото Протокол № 21217/24.04.2023г., лабораторното изпитване е направено върху предоставена проба от 10 броя протеинови блокчета в потребителска опаковка В. W. шоколадово брауни /Chocolate Brownie/, всеки от 50 гр. (л. 24 от делото, т. 4 от таблицата), както и стерилен контейнер с тегло 10 гр., съдържащ екстрахирана мазнина от протеиново барче В. W. шоколадово брауни /Chocolate Brownie/. По – конкретно съдържанието на белтъчини се измерва от проба вх. № 35337, а именно: потребителска опаковка 10 бр. x 50 гр., а резултатите са представени като процент от общата маса (лист 24-гръб от делото, т. 2, колона 3). Следователно отчетеният резултат от 42,72 гр. \pm 0,64 гр. белтъчини е съдържание в 50 гр. от изследвания продукт. Що се отнася до съдържанието на захари полученият резултат е показан също, като % от общата маса (лист 24-гръб, т. 4, колона 3), а именно: \square 0,50 гр., който е валиден за 50 гр. от конкретния продукт.

Административният орган е сравнил лабораторните резултати с тези, обявени на опаковката без обаче да отчете, че хранителните стойности на продукта, и в частност съдържанието на протеин и захари, е представено съгласно изискването на чл.32, § 2 във вр. с чл.30, § 1, б.“б“ от Регламент (ЕС) № 1169/2011, тоест в 100 гр. продукт, а от друга страна лабораторните резултати по отношение на съдържанието на протеин/захари са изчислени за опаковка от 50 гр. продукт. Органът погрешно е интерпретирал фактите относно количеството белтък и захари в 1 брой протеинов бар от 50 гр., отразени в протокола, като е приел, че се отнасят за 100 гр., поради което и е достигнал до неверен извод, че е предоставена подвеждаща потребителя информация.

На следващо място, при преизчисляване на резултатите от лабораторното изпитване за наличие на 42,72 гр. \pm 0,64 гр. белтъчини в 50 гр. продукт, то за 100 гр. продукт съдържанието на белтък би било 85,44гр. \pm 1,28 [населено място] обявена информация за съдържание на 50 гр. протеин в 100 гр. продукт, следва извод, че действителните стойности надхвърлят значително обявеното количество белтъчини. В този смисъл макар предоставената информация относно съдържанието на белтъчини в протеиново блокче шоколадово брауни /Chocolate Brownie/ да е невярна, тя не би могла да бъде определена като подвеждаща, доколкото същата няма за резултат вземане на решение, което потребителят не би предприел без използването ѝ.

Протеиновите барчета се консумират заради съдържанието на белтъчини основно от спортисти, хора, които желаят да отслабнат, да изградят мускулна маса, както и от хора на хранителен режим. Приемът на големи количества протеин води до по - бърз мускулен растеж или запазването му, също така подпомага процесите на отслабване, които са търсени от тези групи хора ефекти. Ето защо, съдържанието и по- конкретно високото съдържание на това вещество е основна причина за вземане на решение за закупуването на продукта от средния потребител. Затова и обсъжданата търговска практика не въвежда в заблуждение потребителя, тъй като не се отразява негативно на вземането на решение за покупка на

продукта. Оформя се извод, че жалбоподателят не е използвал нелоялна заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал.1, предл. 1-во от ЗЗП при представянето на информация относно съдържанието на белтък и захари в протеинов бар В. W. шоколадово брауни /Chocolate Brownie/ предлаган в магазин „Б.“, находящ се в [населено място], [улица]. В този смисъл издадената от председателя на КЗП заповед се явява незаконосъобразна и като такава следва да бъде отменена.

В допълнение, съдът намира, че при издаване на оспорената заповед административният орган не е съобразил и относимите разпоредби на Регламент /ЕС/ № 1169/2011г. Нормата на чл. 31, § 4 от Регламента гласи, че „според конкретния случай обявените стойности са средни стойности, основани на: а) анализ на храната, извършен от производителя; б) изчисление според известните или действителните средни стойности на използваните съставки; или в) изчисление според общоустановени и общоприети данни. Комисията може да приеме актове за изпълнение, определящи подробни правила за еднаквото прилагане на настоящия параграф по отношение на точността на обявените стойности, например разликите между обявените стойност и стойностите, установени по време на официални проверки. Тези актове за изпълнение се приемат съгласно процедурата по разглеждане, посочена в член 48, параграф 2.“ Ответникът не е изследвал дали обявените стойности на двете вещества са средни такива, не е посочил и колко са допустимите отклонения, които могат да се получат при лабораторно измерване, в зависимост от теглото на продукта.

Най-сетне оспорената заповед неправилно е била ангажирана отговорността на жалбоподателя по повод констатирани несъответствия между реалното и обявеното съдържание на белтък и захари на етикета на протеиново блокче В. W. шоколадово брауни /Chocolate Brownie/.

Всеки търговец е длъжен да предостави на потребителя по ясен и разбираем начин информация относно предлаганата стока, която съгласно чл.4, ал.1, т.1 ЗЗП включва и нейния състав. Съгласно чл. 7 ЗЗП търговецът не се освобождава от това свое задължение дори когато не е получил необходимата информация от доставчика или производителя на стоката.

Задължение на търговеца е и стоката, която предлага за продажба, да е с етикет на български език или и на български език, с изключение на случаите, когато информацията може да бъде предоставена чрез използването на широко разпространени символи /чл.9, ал.1, т.1 ЗЗП/. Етикетът следва да съдържа информация за производителя и вносителя, ако стоката е от внос, за вида на стоката, нейните съществени характеристики, срока на годност и условията на съхраняването ѝ, ако е необходимо, указания за употреба /ал.2/. Информацията, съдържаща се в етикета, трябва да бъде разбираема, достъпна, ясна, лесна за отличаване и да не бъде подвеждаща /ал.3/, а търговецът няма право да отстранява или да променя етикета на производителя или вносителя, ако с това свое действие ще подведе потребителите /ал.4/.

В чл. 9 от Регламент (ЕС) № 1169/2011 е посочено кои данни се посочват задължително, измежду които е и списък на съставките. В търговските обекти обаче се предлагат на потребителите предварително опаковани от

производителя стоки, както и стоки, които са опаковани от търговеца. В разпоредбата на чл. 2 от Наредбата за предоставянето на информация на потребителите за храните /Наредбата/ е разписано, че предоставянето на информация на потребителите за храните се извършва от лицата по чл. 8 от Регламент (ЕС) № 1169/2011 в съответствие с изискванията на същия регламент, както и тези, предвидени в специални разпоредби на приложимото право на Европейския съюз за определени храни, Закона за храните и на подзаконовите нормативни актове по прилагането му. Съгласно нормата на чл. 8, ал. 1 от Регламент (ЕС) № 1169/2011, стопанският субект в хранителната промишленост, който отговаря за информацията за храните, е стопанският субект, под чието име или търговско наименование храната се предлага на пазара, или ако този стопански субект не е установен в Съюза-вносителят на пазара на Съюза. В случая безспорно е установено, че конкретните хранителни продукти представляват предварително опаковани протеинови барчета с търговска марка В. W., които не се произвеждат от търговеца „БИЛЛА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД. Същите не се опаковат и етикират от дружеството. След анализ на посочените правни норми от Наредбата и от Регламент (ЕС) № 1169/2011, може да се обоснове извод, че търговецът не носи отговорност за несъответствие на данните за количеството белтъци и захари, посочени върху опаковката на протеиновите барчета- В. W. шоколадово брауни /Chocolate Brownie/. Жалбоподателят „БИЛЛА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД не е стопанският субект, под чието име или търговско наименование храната се предлага на пазара, както и не е нейн вносител. Неговата отговорност се свежда до задълженията по чл.7 и чл. 9 от ЗЗП, а именно да осигури предоставянето на изискуемата по закон информация на потребителя. След като стоката е доставена на търговеца за продажба опакована и етикетирана, като предоставената на етикета информация от външна страна отговаря на нормативните изисквания като компоненти и яснота, търговецът е изпълнил своите задължения по ЗЗП и Регламента. До това се свежда добросъвестното и компетентно предоставяне на информация при осъществяване на търговската практика. Противното би означавало на търговеца да се вменят задълженията на контролен орган или задълженията на производител/вносител на съответната стока. В този смисъл осъществената от жалбоподателя търговска практика не противоречи на принципа за добросъвестност и професионална компетентност и не може да бъде определена като нелоялна търговска практика.

В заключение съдът приема, че оспорената заповед е материално незаконосъобразна-чл.146-т.4 АПК и следва да бъде отменена.

При този изход на спора на основание чл. 143, ал.1 от АПК надлужно заявеното искане на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателно и следва да бъде уважено, като ответникът следва да му възстанови сумата от 50.00 /петдесет/ лева представляваща платената държавна такса, както и да му заплати юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 100.00 /сто/ лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, от АПК, Административен съд София-град, II-ро отделение, 23-ти състав,

Р. И:

ОТМЕНЯ Заповед № 510 от 16.05.2023 г., издадена от председателя на Комисията за защита на потребителите.

ОСЪЖДА Комисията за защита на потребителите да заплати на „БИЛЛА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от В. Д. Д. – С. и В. Ш., сумата от 150.00 /сто и петдесет/ лева, разноски по делото.

Решението може да бъде оспорено чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: